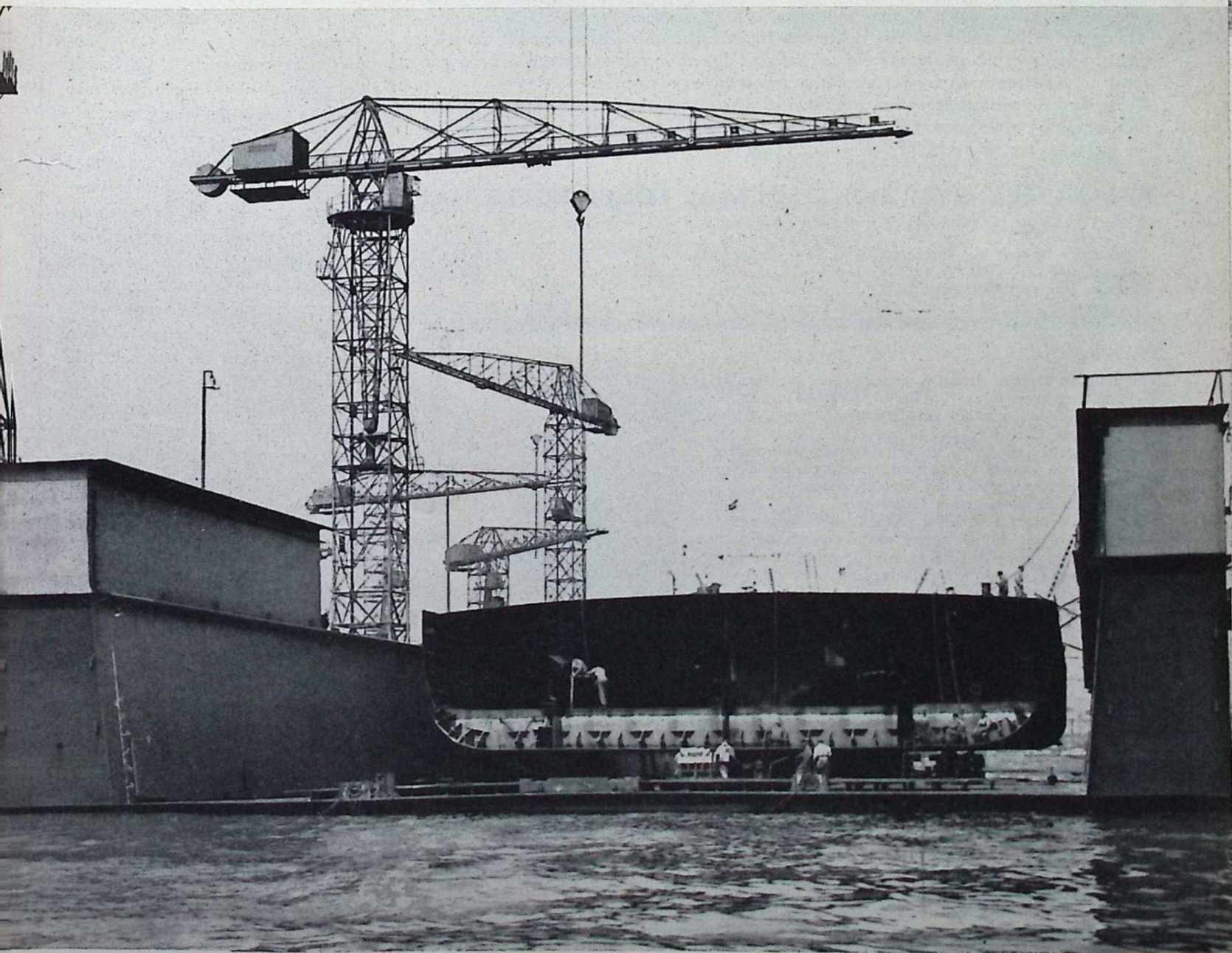

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

SOCIAAL FONDS MOEST SPAARPOT AANSPREKEN

Namens u allen heeft het bestuur het afgelopen jaar bijna f 50.000,— kunnen verdelen onder degenen die hulp nodig hadden.

Een derde deel hiervan werd betaald met de door u betaalde premie en de direktie droeg voor een zelfde deel bij.

U begrijpt dus hoe welkom de f 2.500,— waren die wij van Phs. van Ommeren N.V. ontvingen. Ja en nog had men niet alle noodzakelijke uitgaven kunnen doen als men niet in de voorgaande jaren een spaarpotje had gemaakt. In die spaarpot zat bijna f 30.000,—, er is nu ruim f 11.000,— uitgehaald. Er blijft dus nog wel wat over, maar men moet toch een beetje oppassen.

Hoe het komt dat de uitgaven zo hoog waren? Door het slechte weer. Kijkt u maar eens naar bijgaand overzicht. f 20.785,— vergoeding voor doktersbezoek. Bijna f 8.000,— vergoeding voor verzuim bij ziekte thuis.

Ondanks deze grote posten heeft het bestuur niet gearzeld om zoveel maar mogelijk was, de gezinnen te helpen waar de geldelijke zorgen door ziekte en wat dies meer zij te hoog liepen.

We brengen hulde aan de bestuursleden die steeds weer een deel van hun vrije tijd er aan geven om de gezinnen te bezoeken en al het mogelijke te doen om het beschikbare geld zo doelmatig mogelijk te besteden.

Het is ontzettend vervelend u te moeten vertellen dat werd ontdekt, dat er aanvragen voor vergoeding wegens doktersbezoek zijn ingediend, waarbij later bleek dat de betrokkene niet bij een dokter was geweest. Indien zulke gevallen worden ontdekt, zal niet worden gearzeld om behalve de ten onrechte uitgekeerde bedragen terug te vorderen ook nog verdergaande maatregelen te nemen.

Zoals reeds in een mededeling op 22 mei is bekendgemaakt, zullen voortaan slechts de verzuimde uren voor doktersbezoek worden vergoed, als het aanvraagformulier om uitkering uit het Sociaal Fonds volledig ingevuld en ondertekend wordt ingeleverd.

FINANCIËEL OVERZICHT SOCIAAL FONDS BOELE 1962

ONTVANGSTEN:

Ingehouden premie werknemers (0.3 % van het loon)	f 16.615,70
Bijdrage der N.V. (0.3 % van het loon)	„ 16.615,70
Bijdrage Phs van Ommeren N.V.	f 2.500,—
Overgeboekt naar Soc. fonds afdeling bazen	„ 112,75 „ 2.387,25
	f 35.618,65

Uitgaven:

Vergoeding wegens verzuim voor bezoek aan huisarts, tandarts en specialist	f 20.785,23
Aanvullende uitkering Ongevallenwet krachtens Artikel 22 lid II van de C.A.O.	„ 7.473,36
Vergoeding wegens verzuim bij ziekte van huisgenoten	„ 7.908,66
Bijdrage aan de Interkerkelijke Stichting voor Gezinshulp, berekend naar het aantal verpleegdagen	„ 657,—
Bijdrage in de kosten voor Gezinshulp	„ 267,35
Bijdrage in extra kosten bij ziekte van huisgenoten	„ 2.156,—
Tegemoetkoming in de kosten voor geneeskundige behandeling	„ 17,38
Tegemoetkoming in de reiskosten voor geneeskundige behandeling	„ 56,90
Verstrekkings in natura bij ziekte van werknemers	„ 971,26
Verstrekkings in natura bij ziekte van huisgenoten	„ 123,42
Fruitschalen voor ziekenhuis-patiënten en langdurige zieke werknemers	„ 488,—
Tegemoetkoming in de reiskosten bij ziekte van werknemers	„ 145,87
Tegemoetkoming in de reiskosten bij ziekte van huisgenoten	„ 997,30
Tegemoetkoming in de kosten voor veiligheidsbrillen	„ 2.376,86
Tegemoetkoming in de kosten voor hoorapparaten	„ 200,—
Tegemoetkoming in de kosten v. steunzolen, elastieke kousen enz.	„ 110,50
Tegemoetk. bij aanschaffing v. kleding bij opname in sanatorium	„ 388,31
Vergoeding kunstgebitten	„ 946,—
Bijzondere uitkering bij blijvende in validiteit	„ 191,10
Kontrolekosten	„ 181,27
Nagekomen kosten 1961	„ 442,47
Diversen	„ 132,50
	„ 47.016,74
Nadelig saldo	f 11.398,09
Saldo per 31 december 1961	f 29.709,83
Nadelig saldo over 1962	f 11.398,09
Saldo per 31 december 1962	f 18.311,74

Tewaterlating 4e dokdeel

In aansluiting op hetgeen hiernaast over het dok werd geschreven kunnen we u nog een laatste bericht doorgeven. Juist voor het ter perse gaan van dit nummer werd besloten dat de tewaterlating van het vierde, dus het laatste dokdeel, zal plaats hebben op 4 september a.s., onvoorziene omstandigheden voorbehouden.

LEZING „ONS EIGEN DOK”

Op 11 juni jl. werd, mede doordat hierover vragen waren gesteld in de Ondernemingsraad, een lezing gehouden over ons eigen dok, met daaraan verbonden een forum.

De heer Joh. Boele opende de avond en bracht nog eens naar voren hoe belangrijk het is voor de mensen die op ons bedrijf werken, de mogelijkheden van het dok te kennen en te weten hoe men er toe gekomen is over te gaan tot de bouw van een eigen dok.

Daarna gaf hij het woord aan achtereenvolgens de heren P. de Jooden, G. de Jong en H. J. Breeman, die in korte inleidingen resp. de theoretische-, scheepsbouwpraktische- en machinebouwkant aan de hand van lantaarnplaatjes behandelden.

Tijdens de pauze bestond er voor de ± 110 aanwezigen de mogelijkheid hun vragen schriftelijk in te dienen. Hier werd dan ook goed gebruik van gemaakt.

Het forum, gepresideerd door de heer Joh. Boele, en verder bestaande uit de heren H. J. Breeman, P. de Jooden, G. en H. J. de Jong en H. C. van Geelen, mochten toen de vele uiteenlopende en vaak moeilijke vragen beantwoorden.

Tegen elf uur wist een ieder wat hij weten wilde en ging met grotere kennis omtrent „ons eigen dok” huiswaarts.

ONS EIGEN DOK

De laatste maand hebben de activiteiten wat betreft het bouwen van het dok zich voornamelijk beperkt tot de aanbouw van deel IV op de nieuwbouwhelling. Op het $\frac{3}{4}$ dokdeel is een aanvang gemaakt met het aanbrengen der kabelbanen. Bovendien hebben we onze eerste dokking erop zitten. Bovenstaande foto en de frontpaginafoto tonen u hoe dit in zijn werk ging. Het zakken van het dok was „een fluitje van een cent”. Het lichten van het dok ging echter iets anders, dan we gedacht hadden. Dit kwam voornamelijk doordat de afsluiters voorzien waren van noodbedieningen en het openen en dichtdraaien nog al wat tijd vergde. Bovendien stonden de 2 grote Flygts-pompen in twee tanks opgesteld, zodat het water uit de overige tanks via de zuigleiding en verdeelkasten naar deze tanks moest stromen. Genoeg hierover, we gaan weer verder met enige details. Het dok zal op 2 plaatsen aan de dokpier bevestigd worden. Aan de dokpier komen 2 verticaal geconstrueerde balken en aan de dokhuid komen op de hoogte van de dokvloer twee flinke fundaties, waarop een constructie met schijven is gemonteerd. Deze grijpt om de verticale balk aan de dokpier. Bij rijzen of zakken rijdt deze constructie dus over de balken. De afstand van de balk tot dok is zo genomen, dat een trim naar de dokpier zowel als naar de hellingzijde mogelijk is.

Vanaf de wal naar de dokvloer komt een lange stevige brug te liggen, die berekend is op een Unimog met aanhangwagen en gebruikelijke last, zodat materialen zonnodig tot in het dok vervoerd kunnen worden. Tevens is een gescheiden looppad op deze brug aanwezig.

Bij het zakken van het dok gaat aanvankelijk de brug mee tot hij komt te steunen op een paar extra palen, die van te voren ingeheid worden.

Vanaf de wal komt ook nog een loopbrug naar het topdek. Wat betreft de aansluitingen in het dok kan nog gezegd worden, dat voor buitenboord- en bo-

demwerk, lucht, gas, zuurstof en water zowel op de dokvloer als op het dokdek te verkrijgen is.

Lasaansluitingen echter uitsluitend op het dokdek i.v.m. moeilijkheden van waterdicht afsluiten van deze aansluitingen in ingezakte toestand van het dok.

IN MEMORIAM

Op woensdag, 3 juli 1963, is van ons heengegaan de heer

Pieter Boele M.P.zn.,

in leven adjunkt-direkteur van onze vennootschap.

Hij bereikte de leeftijd van ruim 74 jaar.

Door zijn minder goede gezondheid kwam hij de laatste jaren weinig meer op het bedrijf. De jongeren onder U zullen hem dan ook minder goed gekend hebben, maar de ouderen zullen prettige herinneringen bewaren aan zijn beminlijke persoonlijkheid.

Op verzoek van de overledene is de begrafenis in alle stilte geschied.

1918: Als voetbalcrack in R.F.C. Zittend 2e van links R. van Gernerden, daarnaast P. Diepeveen (met bal). Geheel rechts op die rij de bekende manufacturier W. Slooff.

De heer R. van Gernerden nam afscheid

Op vrijdag 30 juni nam onze hoofd-boekhouder afscheid wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, zoals dat heet.

Onwillekeurig gaan de gedachten bij het noemen van het woord boekhouder en de term pensioengerechtigde leeftijd in de richting van een stoffig en muffig oud heertje, dat een beetje schuchter en schichtig om zich heen kijkt, of alles wel op de goeie plek ligt. Een andere mogelijkheid is, dat er voor uw ogen een stijf en deftig heer opdoemt, die met een afgemeten pas en correct gesteven boord de zaak binnentreedt en een genadig knikje aan de portier uitdeelt. Maar al degenen, die de heer Van Gernerden kennen, of het genoegen hebben gehad met hem te mogen werken, zullen be-amen, dat noch het een, noch het ander enigszins vergelijkbaar is met het doen en laten van de man, die met de afscheidreceptie in de kantine zijn loopbaan bij Boele beëindigde.

Over die loopbaan werden veel waar-derende woorden gesproken, niet in het

minst door de heer Joh. Boele. Heel veel heeft de scheidende boekhouder voor ons bedrijf betekend. Reeds eerder hebben wij in Boele-Nieuws hierover kunnen schrijven, toen de heer Van Gernerden zijn veertigjarig jubileum vierde. We menen er daarom goed aan te doen in dit artikel niet alleen zijn zakelijke zijde te belichten, maar vooral de veelzijdig-heid van zijn persoon. Een veelzijdigheid, die men meestal niet bij een boekhouder vermoedt, maar die de heer Van Gernerden wel bezit en dat is het geheim van de populariteit, die hij zich in de loop der jaren bij zijn collega's verworven heeft. Hij was gezien bij iedereen.

Voordat we ons wagen aan een beschou-ving van die veelzijdigheid noemen we eerst een eigenschap, die wel degelijk des boekhouders is, namelijk securiteit. En hoewel ons dat wel eens wanhopig maakte als we ons werk aan hem ter goedkeuring voorlegden, we moeten er-kennen, dat we er veel van geleerd hebben en dat zijn securiteit ons voor vele blunders behoed heeft.

Stappen we nu echter eens van kantoor af en breng met ons een bezoek bij de hoofdboekhouder in zijn vrije tijd.

We gaan op een zaterdagmiddag even

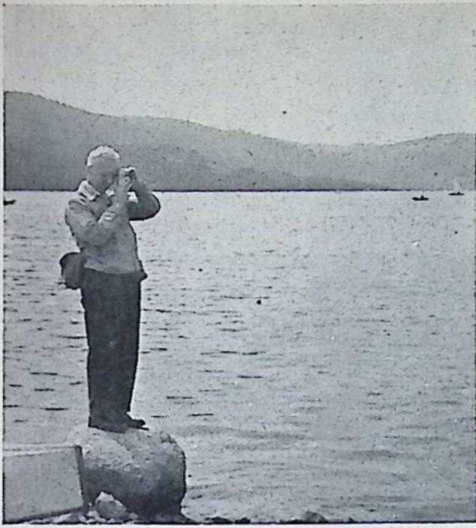
Als watersportman

bij hem aan en wandelen daartoe naar achter zijn woonhuis aan de rivier. U blijft dan even staan, want er loopt daar een vreemde kerel heen en weer te sprin-

Als hovenier

1919: Als violist in het strijkorkest „Onder-ling Kunstgenot” (achterste rij midden).

Als cineast

ten en die had u daar niet verwacht. Ga nu echter niet terug, want die kerel is de boekhouder, die u zoekt.

Hij zal u direct uitnodigen om uw handen te laten wapperen, want die zeilboot moet te water. Als u uw handen flink vuil gemaakt hebt, mag u mee gaan zeilen. „Ja, maar, ik heb mijn goeie kleren aan, enne...” sputtert u tegen. „O, dat geeft niet, joh, ik heb wel een ouwe broek voor je en een trui” en... u stapt in.

Zelf is hij uitgerust als iemand, die nog nooit een zondags pak bezeten heeft, maar het staat hem allemaal goed. Zelfs die zeilpet.

Onderweg staat u als niet-zeiler angsten uit, dat de boot om zal kiepen, maar u komt al gauw tot de ontdekking dat u met een doorgewinterd zeiler te doen hebt. Niet alleen dat, maar als u in een kreek aangeland bent, wijst hij u op de kleurschakeringen van de omringende plantenrijkdom, op de wolkenmassa's, die boven het riet uittorenen en op de roep van de vogels. U hebt dan door, dat u niet met een dorre boekhouder in een bootje vertoeft, maar dat u op sjouw bent met een sportman, die zich geheel één kan voelen met de natuur, die hij liefheeft.

En lachen zult u. Want hij bezit een onverwoestbaar gevoel voor humor. Laat hem dat verhaal vertellen, hoe hij al zeilende uit de boot viel en dat twee van zijn dochters, die meevoeren, niet eens bemerkten, dat hij niet meer aan boord was. Vast en zeker krijgt u ook te horen, hoe hij bij het vissen achter zijn huis (want visser is hij natuurlijk ook) uitgegleden is op een onderwaterstaand plankier en in het water lag te spartelen, terwijl zijn schoonzoon blauw aanliep van de lach. Hoe hij met dezelfde schoonzoon als een kwajongen achter een kolenkist weggekropen was om niet door de rivierpolitie ontdekt te worden bij het vissen met een werpzak. U zult u tranen

lachen en hij zelf doet weer net zo hard mee, hoewel hij het voor de zoveelste keer vertelt. Een man van zijn soort beleeft ook altijd dingen, waarbij hij zelf het bespote middelpunt is en dat dan leuk vindt ook. Bijvoorbeeld:

Hij kreeg een prachtig nieuw vest voor vaderdag of zo. Hij liep met zijn mooie vest in de tuin te pronken, terwijl (alweer) schoonzoon Kees boven in een boom een tak met groene carboleum bewerkte en daarbij een venijnige spetter in zijn oog kreeg.

„Och, och, man, wat doe je dat toch onhandig” misprees schoonpa beneden. „Kom hier met die kwast”. Hij de boom in en in een mum van tijd was het karwei gepiept. Toen hij weer beneden arriveerde, wachtte hem echter geen grootse huldiging. „Tjemig, Pa, je vest...!” Het mooie, dure vest zat vol groene spikkels. Paniek!

„Kees”, fluisterde Pa, „haal binnen een borstel en benzine, maar zorg, dat mijn vrouw je niet ziet”. Kees sloop weg en slaagde er in de moeilijke opdracht, met gevaar voor eigen leven, uit te voeren. Pa mikte het vest op de kolenkist en begon zijn aanval op de spikkels. Hij gebruikte daarbij een hoeveelheid benzine, die voldoende was voor een vakantie-trip door Nederland, maar de spikkels verdwenen, en een brede lach plooidde zich om des boekhouders lippen. Gered! En hij pakte het vest van de kolenkist om dan... tot de ontdekking te komen, dat de rugzijde één grote teervlek geworden was door het asphalt van de kolenkist...

Het water heeft op onze hoofdboekhouder altijd een onweerstaanbare aan-

trekkingskracht uitgeoefend en daarom richtten zijn sportieve activiteiten zich hoofdzakelijk naar het natte element. Zwemmen, zeilen, vissen! Maar hij was in zijn jonge jaren ook een goed voetballer. Een handige dribbelaar moet hij geweest zijn, die paniek kon zaaien in de vijandelijke verdediging. En schaatsen natuurlijk! Allicht.

Ook op het artistieke vlak toonde hij zijn veelzijdigheid. Hij speelde viool in een strijkorkest en naar men ons verzekerde lang niet onverdienstelijk. Hij acteerde in toneelstukken en was ook daarbij uitblinker.

Hij fotografeert uitstekend. Maar de fotografie is op de achtergrond geraakt, sinds de directie hem bij zijn 40-jarig jubileum in 1954 verraste met een filmcamera. En de resultaten van zijn filmerij geven u direct de indruk de opnamen te zien van iemand met een geoevend oog voor de onmetelijke rijkdom van de natuur. U ziet de films van iemand met gevoel voor compositie en natuurlijk komt steeds de humor om de hoek kijken.

En nu de heer Van Gernerden na een prachtige Boele-carrière, die culmineerde in zijn benoeming tot procuratiehouder, zijn loopbaan bij ons beëindigde, is het duidelijk, dat hij niet in een gemakkelijke stoel is gaan zitten.

Hij zal er met zijn echtgenote op uit trekken om met volle teugen te genieten van het vele mooie, dat er voor iedereen te zien en te beleven is, indien men er voor open staat. Dat hij met de zijnen zich daarbij nog lang op een goede gezondheid zal mogen verheugen, is de oprechte wens van al zijn collega's.

Als sportieve modelechtgenoot

OOK DE SPANJAARDEN WAREN OP REIS

Toen op 24 mei jl. de bussen voor de Boele-reis uit Bolnes vertrokken, startte er nog een T.P.-bus uit Bolnes voor een dagtrip. Het was een bus met Spaanse werknemers die het een en ander van Nederland gingen bekijken.

Het eerste deel van de route was gelijk aan die van de Boele-reis. Lange tijd volgde de „Spaanse bus” de grote colonne. Doch in het Westland zag de chauffeur zijn kans schoon en begon de voor hem rijdende bussen in te halen. Dit tot groot vermaak van de inzittenden.

Het eerste doel was Scheveningen, waar werd uitgestapt om de pier te bewandelen. Jammer genoeg werkte het weer niet mee, zodat velen na korte tijd in het paviljoen achter een warme kop koffie zaten. Een uurtje later zaten allen weer achter de koffie, maar toen in het restaurant van Madurodam. Lang was dit niet want de meesten stapten al snel weer naar buiten om Nederland in miniatuur te bewonderen. Iedereen was

zeer enthousiast over hetgeen er in de kleinste stad van Nederland te zien was. Verschillende keren hoorden we de opmerking: „Nu moesten mijn kinderen hier ook eens zijn!”

Al veel te vlug kwam het moment om weer in de bus te stappen, die hen via de duinstreek naar Noordwijkerhout bracht. Daar werd de koffiemaaltijd gebruikt en ontdekte Jose Rodriguez del Aguila dat pony's niet altijd betrouwbaar zijn. Toen twee bussen met Nederlandse jongedames arriveerden was het (helaas) juist tijd om verder te gaan.

Via de bollenstreek en Haarlem kwam men op Schiphol. In korte tijd zag men heel wat toestellen naar allerlei streken van Europa en verder vertrekken. Ondertussen zaten sommigen er over te discussiëren wat nu wel een vliegtuigkaartje naar Madrid zou kosten.

Via het nieuwe Amsterdam-West, waar men in een eveneens nieuw restaurant nogal lang op de warme maaltijd moest wachten, werd het centrum van onze

hoofdstad bereikt. Daar merkte men dat er 's avonds na zeven uur geen rondvaarten gemaakt konden worden. Gelukkig bleek de kapitein die met de laatste boot met toeristen aankwam, na wat heen en weer praten, bereid voor onze Spanjaarden nog een extra tocht te maken.

Na eerst door de romantische grachten en langs de vooral voor buitenlanders interessante delen van de stad gevaren te hebben, kwam men op het Y. De grote zeeschepen die daar lagen werden „vakkundig” gadegeslagen. De drijvende dokken die men zag gaven een aardig beeld van hoe het er binnen niet al te lange tijd bij Boele in de omgeving van helling 3 gaat uitzien.

Het was inmiddels al donker geworden toen de boot allen weer bij de bus afleverde. Deze bracht hen over de grote snelweg weer naar Bolnes, terwijl Antonio Cañamero Dorado en Andrés Meléndez Treviño de tijd kortten met het voordragen van gedichten en het zingen van Spaanse liederen.

Een gedeelte van de Spaanse reisploeg poseerde voor Boele-Nieuws.

In Madurodam

También los Españoles estuvieron de viaje

Cuando el día 24 de mayo los coches de la gira de Boele partieron de Bolnes también salió otro coche para hacer otra gira. Fue el coche con nuestros operarios españoles, pues ellos también fueron a ver algo de Holanda.

La primera parte del trayecto era igual que la de la gira de los Holandeses. Durante algún tiempo el „coche español” siguió la gran columna, pero en el Westland el chófer aprovechó la ocasión y empezó a adelantar los demás coches. Esto con gran diversión de los ocupantes. El primer objeto era Scheveningen, donde se apearon para ver el muelle paseo. Era una lástima que el tiempo no fuese mejor ya que tuvieron que tomar un café caliente para entrar en calor. Una hora después todos tomaron café en el restaurante de Madurodam. No obstante no fue por mucho tiempo pues la mayor parte ya salieron pronto para admirar Holanda en miniatura. Todo el mundo estaba muy entusiasmado de lo que era de ver en la ciudad más pequeña de Holanda.

Varias veces oímos observar:

isi estuviesen presentes nuestros niños también!

Demasiado pronto ya llegó el momento que se había de entrar en el coche otra vez, de camino por la región de dunes a Noordwijkerhout, donde se almorzó. Allí fue donde el Sr. José Rodríguez del Aguila descubrió que los caballitos de pelo largo no son dignos de confianza siempre. Cuando llegaron dos autobuses con jóvenes del sexo femenino era exactamente el momento de seguir adelante con la gira, cosa que no les gustó mucho a los solteros.

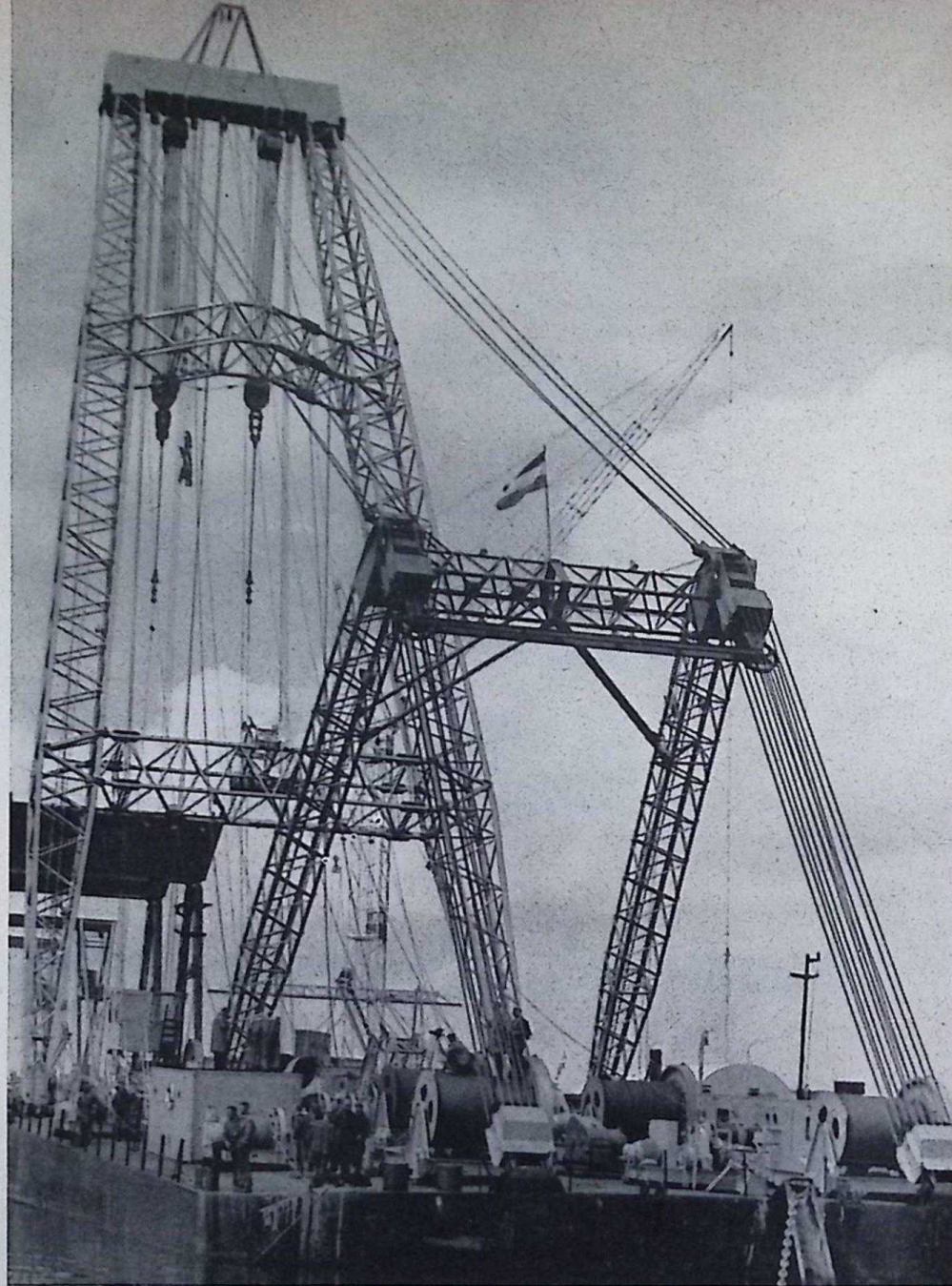
Por la región de campos de bulbos y la ciudad de Haarlem se llegó al aeropuerto de Schiphol. Durante poco tiempo vieron varios aviones que partieron a toda clase de países, mientras tanto algunos comentaban cuanto valdría un billete a Madrid. En el nuevo barrio de Amsterdam-West se les sirvió una comida caliente en un restaurante y después llegaron al centro de la capital. Allí se dieron cuenta de que después de las siete ya no se podía

hacer un paseo en embarcación por los famosos canales.

Por suerte el capitán que regresaba con los últimos turistas del día, estuvo dispuesto a efectuar un paseo extra para nuestros españoles.

Después de pasar por los románticos canales y delante de las partes más interesantes de la ciudad para los extranjeros, llegaron al puerto. Los grandes barcos que estaban allí fueron contemplados con „miradas profesionales”. Los diques flotantes que vieron daban un buen reflejo de como estará próximamente en Boele junto al baradero núm. 3. Entretanto ya había oscurecido cuando la embarcación entregó a todos al coche. Este los condució por la carretera principal otra vez a Bolnes, mientras los señores Antonio Cañamero Dorado y Andrés Meléndez Treviño mataban el tiempo recitando poesías y cantando canciones españolas, cosa que al parecer demostraba gran satisfacción por la gira efectuada que les servirá para todos de un grato recuerdo.

DE BRUG OVER DE OOSTERSCHELDE KAN GEBOUWD WORDEN

BOUWNUMMER 1007 OVERGEDRAGEN

Wie het wijde land van Noord-Beveland thans betreedt, ontdekt in de verte een opvallend punt, dat zich van alle andere rustpunten voor het oog onderscheidt. Het is de enorme bok, die wij ten behoeve van de bouw van de grote brug over de Oosterschelde bouwden. De afmetingen van de bok zijn het, die het prachtige Zeeuwse landschap aldaar een blikvanger verleend hebben en het ontziert de omgeving beslist niet. Het is min of meer een getuigenis van noeste arbeid en technisch vernuft, die in schrille te-

genstelling schijnen te staan tot de stilte en rust van de Zeeuwse landerijen. Maar dat is slechts schijn. Juist die combinatie van polder en techniek vormt een weluidende harmonie en is een bewijs van de onverzettelijheid, waarmee de Zeeuwen hun eindeloze strijd tegen het water hebben gevoerd. En deze nieuwe brug, die gebouwd zal worden, zal een nieuwe overwinning worden op de grote waterbarrière, die de Oosterschelde nu nog voor Zeeland vormt.

Deze inleiding, geachte lezers van Boele-

Nieuws, hadden we nodig om U te doen begrijpen, waarom aan de naamgeving en ingebruikname van deze bok grote officiële aandacht werd besteed en waarom de N.C.R.V. met haar reportagedienst onder aanvoering van haar bekende radioreporter Herman Felderhof naar Kats was gekomen om van de overdracht op woensdag 22 mei j.l. een directe radio-uitzending te verzorgen.

Zo kon men in heel Nederland uit de mond van de Commissaris van de Koningin vernemen, welk een belangrijk

aandeel ons bedrijf heeft in de totstandkoming van dit nieuwe Zeeuwse project en het deed ons, Boelemensen, ontzettend veel genoegen deze woorden van waardering te horen uit de mond van een Commissaris, die in geheel Zeeland en ook daarbuiten grote populariteit geniet. Waaraan Jonkheer Mr. A. F. C. de Casembroot die populariteit te danken heeft, zal vooral onze directeur Joh. Boele wel ondervonden hebben, omdat hij het genoegen had tijdens deze overdracht de Commissaris van zeer nabij te leren kennen en ook hij zal niet aan de invloed ontkomen zijn, die van deze markante persoonlijkheid uitgaat.

De naamgeving werd verricht door Mevrouw J. Snip-Kruidhof, echtgenote van de kortelings overleden Ir. J. G. Snip, waarnaar de bok werd genoemd. Hij was de centrale figuur van de Combinatie Brug Oosterschelde en de man, die de initiatieven nam.

Jonkheer Mr. de Casembroot noemde het een ontroerend moment, dat de ont-hulling van het naambord door Mevrouw Snip geschiedde. Hij zei verder, dat het

De commissaris van de Koningin spreekt onder het wakend oog van reporter Herman Felderhof.

voor Boele een erezaak was geweest om de bok op tijd af te leveren en hij stak niet onder stoelen of banken, dat hij als Zeeuw er knap trots op was, dat Euro-

pa's grootste bok in Zeeland gestationeerd was. Hij toonde zich verheugd dat Boele dit werkstuk in zo'n korte tijd had geleverd, hierbij in aanmerking nemend de grote moeilijkheden die in dit opzicht waren ontstaan door de lange vorstperiode in de afgelopen winter.

Tevoren werd het woord gevoerd door de Heren Joh. Boele en Ir. F. van Hattum. Eerstgenoemde schetste in het kort hoe het bouwproces in zijn werk was gegaan en hoe groot de moeilijkheden tijdens de vorstperiode waren geweest. Hierop inhakend stak Ir. F. van Hattum de loftrumpet over het personeel van Boele voor de wijze waarop zij die moeilijkheden had weten te overwinnen. Bovendien werd door hem dank gebracht voor de prettige wijze van samenwerking tussen de betrokken N.V.'s tijdens de bouw van de bok. Zonder die goede samenwerking, aldus Ir. Van Hattum, zou hier nu geen bok geweest zijn.

Tijdens de receptie in Hotel „De Patrijs” te Colijnsplaat bood de Heer Joh. Boele Mevrouw Snip een boekwerk aan ter herinnering aan het belangrijke gebeuren, dat deze middag te Kats had plaats gehad.

Jhr. mr. De Casembroot, ir. van Hattum en mevrouw Snip luisteren aandachtig naar de toespraak van de heer Joh. Boele.

„Let op”, zegt hr. v. d. Steen, „waar moeten we nu erg in hebben?”

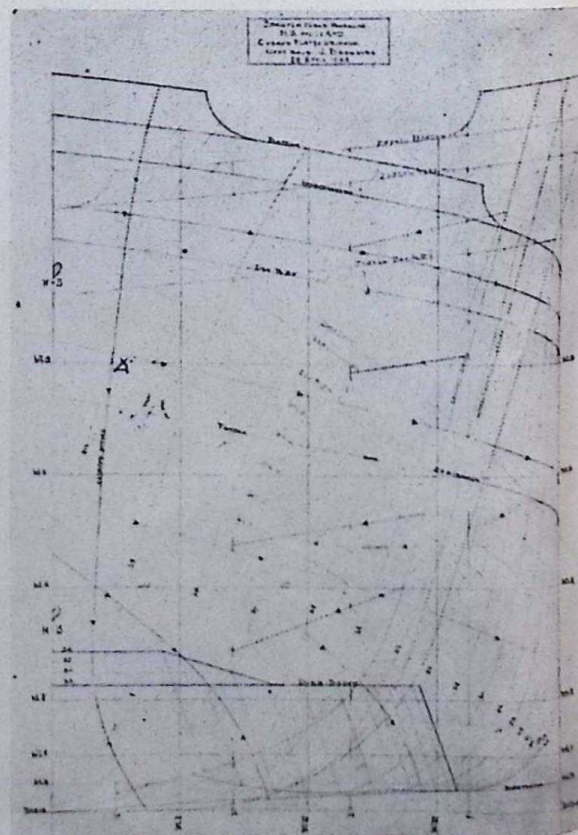
DE PLATENDRUKKERSCURSUS

Onze baas Van der Steen zette wel even zijn hoed wat schever op één oor toen de afdeling Opleiding en Vorming hem vroeg of hij zich wilde belasten met het geven van een cursus voor platendrukkers. Helemaal onverwacht kwam dit niet voor hem maar dat de plannen, waartoe onze directeur Joh. Boele het initiatief genomen had en waarop al enige tijd gebroed werd, al zo snel in daden moesten worden omgezet daar had hij toch niet op gerekend.

Dat beraad duurde niet al te lang en na overleg over wat zo'n cursus als inhoud moest bevatten werden de Heren J. Anninga, J. Boonstra, A. Meydam en C. Paasse uitgenodigd voor een gesprek wat zij van zo'n cursus dachten en of zij bereid waren om in hun vrije avonden wat meer te leren van de achtergronden van hun vak. Zoals steeds opnieuw door allerlei mensen van ons bedrijf blijkt wordt gegeven dat zij er

heel wat voor over hebben om hun kennis te verbreden en te verdiepen zegden ook deze drukkers hun medewerking toe. Zo startte op maandagavond 19 maart 1962 een cursus waarvan ons niet bekend is dat zij ooit elders in den lande werd gegeven. Het platendrukkersvak leerde iemand op de manier van „Ga maar bij Pietje staan en kijk maar goed hoe hij het doet” en zo was dat dan altijd gebeurd. Daarmee willen wij niet beweren dat er eigenlijk nooit goede platendrukkers zijn geweest. Het is zelfs zo dat wij maar wat blij waren dat deze vier leerlingen al heel wat praktische ervaring bij onze geschoolde drukkers hadden opgedaan. Aansluitend op wat de

De vier cursisten maakten o.m. hun eigen „spantenvloer”

heer v. d. Steen op de cursusavonden als theoretische grondslag duidelijk maakte, besteedde baas A. de Jong extra aandacht aan het praktisch werk van de platendrukkers, waardoor de aanpassing van theorie aan praktijk werd verwezenlijkt. De bedoeling van deze nieuwe cursus was dan ook het inzicht van de vakman te verdiepen en hem besef bij te brengen waar al die bochten, die hij kon ontdekken in de proevers en mallen waarmee hij zijn gedrukte platen kon controleren, vandaan kwamen.

Het blijkt in deze tijd van steeds verdergaande specialisatie dat niet volstaan kan worden met het leren uitvoeren van een aantal standaard handelingen om een geschoold vakman plezier te geven in zijn werk. Juist de vrije tijd, die ons nu meer ten deel valt dan vroeger, stelt ons in de gelegenheid de diepere kennis van ons vak sneller te verkrijgen dan voorheen.

Onze vier platendrukkers beseften dit ten volle en de ijver en trouw waarmee zij de lessen gevolgd hebben maakten het resultaat des te sprekerder. Op de jaar-

lijkse diploma uitreiking in het aanstaande najaar komen zij dan ook in aanmerking om een getuigschrift overhandigd te krijgen dat zij zonder uitzondering hebben verdiend.

De sluitingsavond, die op 17 juni j.l. viel, werd onder het genot van lekkere koffie en gebak bijgewoond door de Heren G. de Jong en H. Stibbe. Het werk van de cursisten werd bewonderd en onder gezellige kout kwam zo een prettig einde aan een even prettige cursus.

H.S.

DE CHEF VAN TEKENKAMER MACHINEBOUW JUBILEERDE

DE HEER P. D. KLAPWIJK IN HET ZILVER

„De goede harmonie tussen de collega's, zelfs tussen de heren van beneden en de jongens van boven, heeft mij altijd het werk veraangenaamd.”

Deze kwinkslag o.a. gebruikte de Heer P. D. Klapwijk in zijn dankwoord aan directie en collega's tijdens de receptie in de kantine op 30 mei j.l.

„Als ik de balans van 25 jaar opmaak, dan gaat de schaal resoluut naar de goede zijde, omdat het werk mij steeds geboeid heeft en omdat er een goede collegialiteit heerst.”

Deze en andere uitspraken gaven de toespraak van de jubilaris een aantrekkelijkheid die de aanwezigen geboeid deed luisteren. Vooral toen de jubilaris

de rivaliteit in het algemeen tussen scheepsbouw en machinebouw aantipte en bescheiden aan de scheepsbouwers vroeg om ook enkele arbeidsuren voor de machinebouw ter beschikking te willen stellen, was de intense aandacht voelbaar.

De jubilaris werd allereerst toegesproken door de Heer Joh. Boele, die de loopbaan van de Heer Klapwijk beschreef en hem een goed constructeur en een hard werker noemde, wien nooit iets te veel is.

„We hebben nooit één minuut spijt gehad van ons besluit om U per 1 januari 1958 aan te stellen als chef van tekenkamer machinebouw”, aldus de Heer Boele.

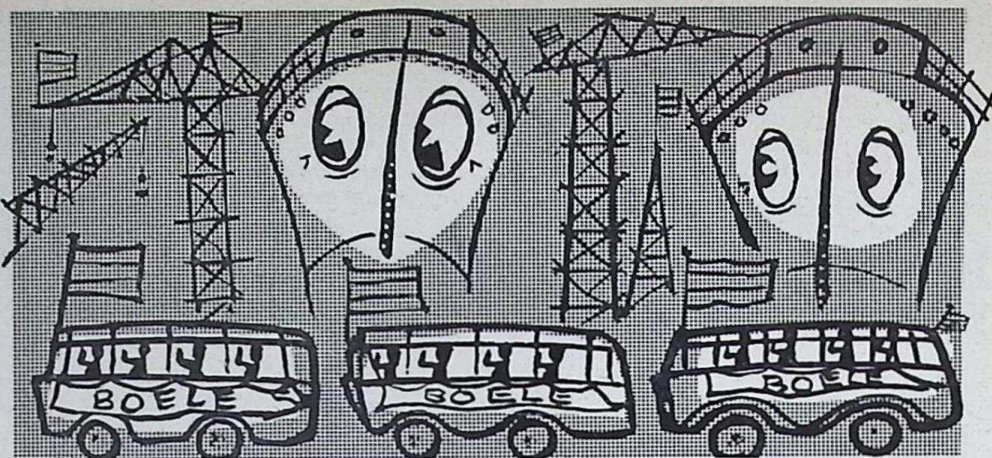
Namens de afdelingchefs, Dr. Meyer en de Heer T. van Bosch werd het woord gevoerd door de Heer P. de Jooden, die de jubilaris beschreef als een prettige, hulpvaardige collega. „U „voert” wel eens iemand, maar U doet dat altijd op charmante wijze”.

Namens de afdeling machinebouw sprak de Heer J. L. Bijl, die tot uiting liet komen, dat de afdeling machinebouw haar chef als een dynamische figuur en een prettige baas weet te waarderen.

Ook de echtgenote van de jubilaris werd in de huldebetuiging betrokken en we geloven, dat deze receptie voor de jubilaris een fijn verloop heeft gehad.

VERSLAG VAN DE REISDAG

Sinds wij de vijfdaagse werkweek kennen is de dag na Hemelvaartsdag de uitgaansdag van vele reisverenigingen geworden. Zo ook weer dit jaar. De 24ste mei stond ook voor ons reeds lang al dik onderstreept op de kalender als de reisdag van Boele.

Een week van te voren hadden we het uitgezette parcours met de nodige raadgevingen ontvangen. Zo konden we dus met de atlas op de tafel in gedachten de reis van te voren al maken. Met een

klein beetje fantasie zag het er helemaal niet gek uit. Vandaar dat we reeds hoge verwachtingen koesterden voor de grote dag aanbrak.

's Morgens om half acht vertrokken we uit Bolnes. Via een voor de meesten bekende route reden we naar Hoek van Holland. Het volgende traject was minder bekend. De bussen brachten ons door het Westland en de bloembollenstreek naar Zandvoort. Tussen de tomatenkassen weerklonk het uit volle borst

gezongen „Wij gaan naar Zandvoort, al aan de zee”. Later op de dag werd dit schone lied verdrongen door de tophit „Hand in hand kameraden”. Voorbij Den Haag voorzagen de busleiders ons van een lunchpakket zodat we rustig konden genieten van de restanten van de bloembollenvelden. In restaurant Bouwes dronken we koffie en aten gebak. Verfrist door de zeelucht stapten we anderhalf uur later weer in de bussen en reden door de Haarlemmermeer, langs Aalsmeer en Loosdrecht naar Hilversum.

Bij de St. Annahoeve werd halt gehouden. Van hier zwermde de grote familie uiteen. Een ieder deed waar hij zin in had. De speeltuin met zijn race-auto's en rakettenbaan was voor de jongelui, degenen die een rustige wandeling wilden maken gingen de bossen in en ook de stad Hilversum vond aftrek want daar in C. en A. of Hema iets voor de kinderen kopen is toch weer anders dan in Rotterdam.

Precies op tijd en niet één achterlatend ging de reis verder naar Utrecht waar in „Tivoli” reeds alles klaar stond om ons te ontvangen. De warme maaltijd was in één woord af! We hebben grote waardering voor de organisatoren die dit alles zo fijn in elkaar hebben gezet. Na de maaltijd bedankte de Heer Hagoort allen die hadden meegewerkt om de reisdag zo vlot te doen verlopen. Er werd aan de Directie, die door verblijf in het buitenland niet aanwezig kon zijn, telegrafisch de dank van de hele groep overgebracht. En de echtgenoten van de directieleden werden bloemen toegezonden.

Namens de gepensioneerden sprak de Heer A. de Groot. Hij zei het zeer op prijs te stellen dat zij niet werden vergeten maar steeds bij de grote Boelefamilie blijven horen.

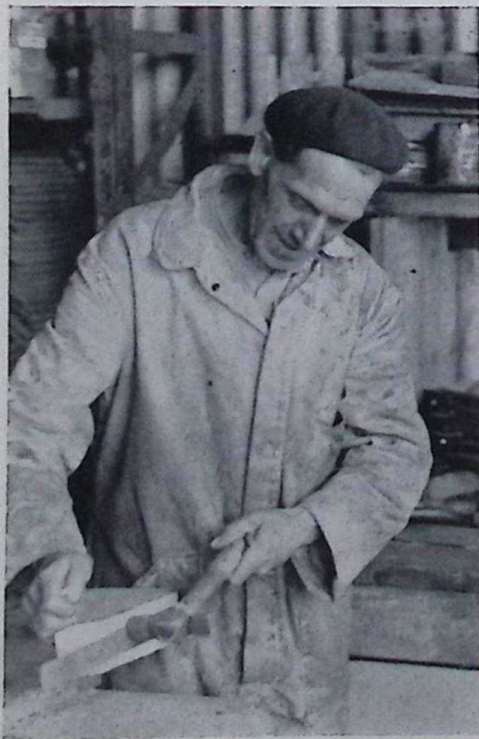
Ook de laatste etappe verliep zonder moeilijkheden. Om ongeveer 10.00 uur stonden we weer voor de kantine.

En zo zien wij terug op een voortreffelijke dag. Het weer was goed en we hebben het geweldig naar de zin gehad. Het was zo'n dag!

A. EUWIJK

40-jarig jubileum A. v. d. Stel

Van de lagere school af en gelijk mee gaan verdienen. Dat was vroeger scheuring en inslag en ook onze controleur van het stellingmateriaal, A. v. d. Stel, zei 41 jaar geleden zijn meester goeiedag en trad de werfpoort binnen. Eerst een jaar bij Pot en toen bij Boele.

Het liefst had hij naar de timmerloods gegaan, maar aangezien er op de werf als indouwer een paar centen meer te verdienen viel, werd er voor hem beslist, dat daar zijn toekomst lag. Natuurlijk volgde na het indouwen een periode van nagelheten en via de functies ijzerwerkersmaat en boordersmaat werd hij zelfstandig boorder en dat vak heeft hij ongeveer 25 jaar uitgeoefend.

Een rugoperatie noopte hem echter dit zware werk te staken en hij werd ingezet bij de ploeg van baas De Jager als controleur van stellingmateriaal en reparateur van stellingplanken.

Hij is liever boorder, omdat dat werk hem niet aan één plaats bindt, maar nood breekt weten. Deze lichtere arbeid kan hij in ieder geval doen zonder zijn gezondheid daarbij te schaden maar het werk is ook wel eens ondankbaar. Want het is erg zo ruw er soms met de ladders en trappen omgegaan wordt. Zo goed kun je het niet opknappen of het komt weer vernield terug. En dat is niet leuk voor de man, die met het toezicht daarop belast is.

Op het gemeentehuis werd de jubilaris door de burgemeester de bronzen medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau opgespeld en tijdens een prettig bezoek bij de jubilaris thuis werd hij door directie en collega's gecompliceerd.

STRIJD OM DE THURSTON CUP

Enkele jaren geleden nodigde de Heer Thurston, die door zijn functie bij een verzekeringsmaatschappij veel met scheepsreparatie te maken heeft, werven in Amsterdam, Antwerpen en Rotterdam uit om voetbalelftallen samen te stellen die dan jaarlijks met elkaar de krachten konden meten. Voor de winnaar stelde hij een schitterende beker beschikbaar.

Evenals in voorgaande jaren is er weer fel om deze beker gevochten. Ons elftal kwam in de eerste wedstrijd op 28 mei uit tegen N.D.S.M. We schrijven „elftal”, maar eigenlijk moet het zijn „twaalfal”, want het resultaat van deze ontmoeting is mede te danken aan de man buiten de lijnen, de Heer Jelles, de vader van de man „onder de lat”, Jan Jelles. Door zijn voortreffelijke verzorging van de spelers waren zij in staat liefst twee volle uren in een behoorlijk tempo te voetballen. Halverwege de eerste helft zette H. de Jong een scherpe voorzet van J. van Es in een doelpunt om. Na de rust kwam al gauw de gelijkmaker. De met de wind in de rug spelende Amsterdammers drongen sterk op, maar de keeper speelde de wedstrijd van zijn leven en de hele verdediging was in topvorm. Zo gebeurde het dat de eindstand 1—1 werd. Maar bij elke wedstrijd moet één ploeg afvallen en het reglement schrijft voor dat bij gelijk eindigen de wedstrijd een halfuur wordt verlengd. Tijdens de verlenging maakte J. van Es een schitterend doelpunt en daarmee bracht hij Boele in de halve finale.

De volgende wedstrijd werd op 14 juni in Bolnes gespeeld tegen het Britse Militaire elftal uit Antwerpen. Vrij veel mensen waren naar het sportveld gekomen om, onder aanvoering van de Heren G. J. Boele en P. C. Boele, ons elftal aan te moedigen. De stemming werd nog verhoogd door de muziekvereniging „Excelsior” die, gestoken in hun keurige uniformen, tijdens de rust enkele pittige

nummers ten gehore brachten. Aldus geïnspireerd won onze ploeg met 2—0. Voor de rust scoorde N. Kruithof uit een voorzet van J. van Es en na de rust doelpuntte de Spanjaard Garcia Infante. Dat betekende weer een stap dichterbij de beker. Tenslotte kwamen wij, op 21 juni, in de finale uit tegen de vriendengroep „Pirates”, waarvan verschillende voor ons bekende figuren, o.a. de Heer Thurston, deel uitmaken. Het werd een aantrekkelijke wedstrijd waarin van beide zijden goed voetbal werd. Vooral de beide verdedigingen speelden sterk; dat blijkt wel uit het feit, dat op 1 minuut voor het einde de stand nog steeds 0—0 was. Boele ondernam nog een laatste aanval, H. van Vugt kopte in, de bal werd weggewerkt maar niet ver genoeg. Plotseling dook Kruithof op en loste een onhoudbaar schot. Daarmee was de beker verdiend.

Na afloop werd tijdens een gezellig samenzijn door de winnaar van vorig jaar de beker overhandigd aan onze aanvoerder H. de Jong. De cup, gevuld met champagne, ging rond onder de spelers en was in korte tijd leeg. Ook onze drie Spaanse spelers Figueredo Gibaja, Garcia Infante en Leal Plaza waren danig in hun nopjes. Ze bewezen dat door uit volle borst met het nodige accent „Hand in hand voor Boele I” te zingen.

NIEUWE C.O.-OPDRACHT

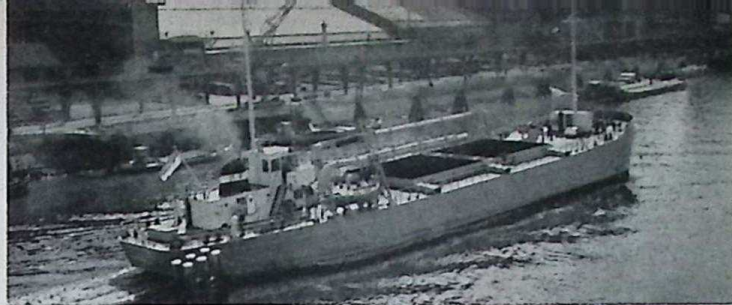
Van de Hollandse Beton Maatschappij in Den Haag mochten we opdracht ontvangen tot het maken van staalwerken bestemd voor nieuw te maken kaden ter lengte van $\pm 4,5$ km aan de Eemhaven. Deze staalwerken omvatten het maken van omrandingshoeken, afvoerpipen, stalen luiken en het maken van de nodige strippen en bulbijzers voor de kraanbanen met anker builen. De eerste levering zal plaats moeten vinden in dit najaar en verder regelmatig tot 1965.

☆

VERLENGINGEN

Van de Hollandse Aannemings Maatschappij in Den Haag ontvingen we opdracht tot het verlengen van 4 stuks zelfvarende onderlossers. Deze schepen, die in 1951 onder de bouwnummers 942 tot en met 945 bij ons bedrijf gebouwd zijn, zullen met één kleplengte, dit is $\pm 2,70$ m, verlengd worden. De verlengingen zullen nog dit jaar plaatsvinden.

DE „GRITWOOD” IN ENGELSE WATEREN

Even buiten Harwich ligt een grintzuiger te malen. De belangstellende aan boord zal, onder de indruk gekomen van de verrichtingen van de zuiger, zich afvragen wie de bouwer is. Hij zal een bronzen naamplaat ontdekken en de naam Boele lezen. Zo draagt ook de „Gritwood” weer bij om de naam van ons bedrijf in het buitenland bekendheid te geven.

Wij zullen nog even iets vertellen over de laatste weken voorafgaand aan de overdracht van bouwnummer 1008. Op 20 mei verliet de Gritwood voor enkele uren de werf om op de Zeeuwse wateren haar kunnen te tonen. Het draaien, stoppen en de ankerproeven verliepen alle voortreffelijk. Maar een zuiger moet meer kunnen dan dat.

Om te bewijzen in welk enorm tempo zij haar ruim met grint vult, moest de 1008 naar een plaats, waar dat materiaal in voldoende hoeveelheid aanwezig is. En dat is alleen aan de Oostkust van Engeland bij Harwich, zodat er niets anders opzat, dan het schip onder Boelevlag daarheen te laten varen. Daar er onder onze collega's de nodige zeebonken schuilgaan kon de Gritwood met een Boele-bemanning de Noordzee oversteken. De oud-kapitein van de „Breezand” werd het commando toevertrouwd en verder voeren mee de heren F. M. de Wolf, als stuurman, A. van Emmerik, als H.W.T.K., A. Buis, als 2e W.T.K., als „matrozen” gingen o.a. mee de heren J. Hagendijk en A. van Dongen.

Het vertrek was bepaald op woensdag voor Hemelvaartsdag om 9.00 uur 's morgens. Nagewuifd door diverse mensen van de werf met grijnzende gezichten (in gedachten zagen ze de hele bemanning al over de reling hangen), werd precies op tijd de reis begonnen.

In de Waalhaven werd de afwijking van het kompas bepaald en om 14.30 uur waren wij op zee. De weergoden waren ons bijzonder goed gezind, want de zee was als een spiegel. Eenmaal buitengaats werd alles volgens goed zeemansgebruik geregeld. De wachten werden uitgezet, de matrozen gingen dekwassen en de verblijven schoonmaken. Tegen de avond, toen de Hollandse duinen allang achter de horizon verzonken waren, werd de meegenomen rijsttafel opgewarmd.

Even later zaten wij te picknicken midden op zee. Terwijl degenen, die geen wacht hadden, in hun slaapzak lagen te ronken, werd de hele nacht met volle kracht doorgevaren. Bij het eerste ochtendgloren konden wij de kust van Engeland uit de nevel op zien doemen. Inmiddels was de zee door de toenemende Noordenwind woeliger geworden. Het schip ging wat meer slingeren en enige opvarenden werden wat bleek om de neus. Lang heeft dat echter niet geduurd, want een uur later waren wij al op de rede van Felixtowe.

Een klein rekensommetje leerde ons, dat de Gritwood de overtocht had gemaakt in amper 16½ uur, wat betekent, dat de gemiddelde snelheid liefst 6½ mijl per uur was. Dat is lang geen slecht resultaat voor zo'n schip.

De volgende nacht hebben wij weer heerlijk op een echt bed geslapen in één van de beste hotels van het plaatsje. Goed uitgerust voeren wij vrijdag, voor u de reisdag, uit om te gaan proefzuigen. Al snel bleek, dat de pompinstallatie niet precies werkte, zoals het behoorde en daarom werd besloten de haven weer op te zoeken om het euvel te verhelpen. Het mag op deze plaats nog wel eens naar voren worden gebracht dat het machinekamer-personeel heel wat werk heeft verricht om met hulp van de overgekomen specialisten de pompinstallatie in orde te brengen.

Alvorens het schip zou worden overgedragen, werden nog enkele proeven genomen. Toen een keer het water uit de ruimen werd gepompt bleek het resultaat alle verwachtingen te overtreffen. Enkele stenen die boven op lagen waren zo groot dat ze maar nauwelijks door de zuigleiding hebben gekund. Nu zijn er sommige mensen die denken, dat die stenen een andere route hebben gevolgd, maar dat vinden wij kwaadsprekerij.

Tenslotte was de dag van de officiële proeftocht aangebroken, 29 mei. De opdrachtgever was tevreden met de resultaten, die werden getoond en hij was bereid het schip over te nemen. Met het wisselen van de vlaggen werd gesymboliseerd dat de „Gritwood” officieel van eigenaar veranderde.

De taak van de Boelemensen was hiermee afgelopen. De volgende dag togen wij naar Harwich en vandaar voeren wij, nu als passagiers, met de dagboot naar huis.

Zo eindigde dan een reeks van dagen die door de betrokkenen niet gauw zullen worden vergeten, maar ook niet door de eigenares van het hotel in Felixtowe. Zij kreeg als herinnering van Arie van Dongen zijn afgesleten klomp aangeboden, keurig witgeschuurd, met de naam „Gritwood” en de datum van de overdracht er ingebrand en opgevuld met bloemen uit haar tuin en kiezelstenen van nationale bodem.

Beproevingen bij de Engelse kust. De eerste twee personen v.l.n.r. zijn de heren ir. A. Kuiper en Job. Boele

DE LEERSCHOOL- WISSELBEKER BLIJFT IN HET BEZIT VAN DE SCHEEPSBOUW

Net zo mals als de verse zomergroenten was zaterdag 22 juni jl. het regenbuitje waarin de leerschooljongens van ons bedrijf in twee kampen verdeeld om het bezit van de wisselbeker de voetbalstrijd aanbonden op het terrein van de V.V. Bolnes. Onder de rustige leiding van scheidsrechter Joh. de Jong kwamen de „elftallen” van de scheepsbouw en de machinefabriek die uit 10 man bestonden wegens niet opkomen van een speler, tot een sportieve levendige strijd op het doorweekte veld waarop de spelers vaak moeite hadden zichzelf overeind te houden. De strijd ging aardig gelijk op totdat Piet Blok erin slaagde uit een mooie voorzet van links de bal achter keeper Sniijders in het doel te krijgen. Ondanks verwoede aanvallen van de bankwerkers ging met de stand van 1-0 voor de scheepsbouw de rust in.

De thee maakte de spelers van binnen ook wat natter zodat het evenwicht hervonden werd. Nadat de tweede helft een kwartier oud was wist Piet Lodder met een mooi doelpunt tegen te scoren voor de machinefabriek 1-1. Hoewel de bankwerkers in een duidelijk overwicht de strijd trachtten te beslissen kwam in de gelijke stand geen verandering meer, zodat door het nemen van 3 strafschoppen uitgemaakt moest worden wie de beker mee naar huis kon nemen. De scheepsbouwers wisten door Piet Koe-dood en Wim Boudewijn twee van de drie te benutten terwijl alleen Piet Lodder voor de machinefabriek scoorde.

Het was een aardige wedstrijd die helaas slechts door een handjevol toeschouwers werd bijgewoond.

Van de viermaal dat om deze beker is gespeeld werd driemaal door de scheepsbouwers gewonnen waarvan nu tweemaal achtereen. Als dus de machinebouwers geen revanche nemen tijdens de eerstvolgende wedstrijd dan gaat de beker definitief naar de leerschool scheepsbouw.

We zien met belangstelling uit naar de volgende wedstrijd in september.

PERSONALIA

Jubilea 25 jaar:

- 10-8 J. J. de Jong, ijzerwerker
- 22-8 A. de Snoo, smid
- 29-8 C. de Ruyter, ijzerwerker
- 1-9 H. Donker, koperslager
- 5-9 K. Ooms, bankwerker

In dienst getreden:

- 16-5 mej. E. C. Keur, telefoniste
- 20-5 F. Fernandez Bazan, klinker
- 27-5 W. T. Fokkens, hellingschipper
- C. Pastrana Requena, el.-lasser/brander
- E. Poza Fernandez, el.-lasser/brander
- C. de la Cal Velasco, el.-lasser/brander
- C. Alonso Antoraz, transporteur
- J. Amo Lopez, hulp-ijzerwerker
- 31-5 M. Rodriguez Pascua, hulp-ijzerwerker
- A. Aded Rivera, brander
- F. Montanes Galmes, hulp-bankwerker
- 1-6 mej. S. P. van Gelder, kantoorbedienende (boekhouding)
- 10-6 mej. F. E. Biesbroek, kantoorbedienende (rekening afdeling)
- 14-6 M. Prado Rubio, brander
- 17-6 K. Neef, praktikant (machinefabriek)
- 19-6 J. Martin Vazquez, hakker
- A. Ortega Alonso, hakker
- 20-6 J. Chazo Garcia, hulp-ijzerwerker
- 21-6 J. Cabello Garzon, koperslager
- J. Leonart Diaz, hulp-bankwerker
- 24-6 mej. P. Moerkerken, ketelpaknaaister
- 25-6 A. Vazquez Martinez, hellingbedienende

Terug uit militaire dienst:

- 20-5 P. Reints, magazijnbedienende
- 5-6 J. L. Leentvaar, houtscheepmaker
- 10-6 J. Bakker, hulp-bankwerker
- 24-6 B. J. F. Sanders, hulp-bankwerker

Naar militaire dienst:

- 31-5 F. de Heer, el.-lasser
- 7-6 J. H. Pijl, hulp-bankwerker

Gepensioneerd:

- 31-5 P. Labrijn, tekenaar/constructeur
- 14-6 C. van Oudheusden, platendrukker

De dienst hebben verlaten:

- 10-5 W. J. Hermens, hellingschipper
- 17-5 P. Slikkerveer, scheepsbeschieter
- 22-5 J. Sanchez Martinez, hulp-ijzerwerker
- 24-5 J. de Jong, hulp-ijzerwerker
- A. Noordhoek, ijzerwerker
- 31-5 A. Torres Lira, el.-lasser
- F. Calvache Artes, hulp-ijzerwerker
- mevr. I. v. d. Laarse-den Braber, typiste (rekening afd.)
- L. W. Annys, bedr.-ass. (scheepsb.)
- mevr. G. Nouwen-Bogaarts, ketelpakn.
- 7-6 N. Oldenburger, hulp-ijzerwerker
- J. Ketting, praktikant (machinefabr.)
- J. Pors, praktikant (machinefabriek)
- H. J. Straub, praktikant (machinefabr.)
- T. Vuurman, praktikant (machinefabr.)
- 14-6 A. Veelo, leerling-elektriciën
- H. H. van Iddekinge, praktik. (sch.b.)
- F. J. Liebana Altaoja, hulp-bankwerk.

Gehuwd:

- 22-5 R. van der Wey met mej. D. Bonnema
- 4-6 F. H. Strengholt met mej. E. Treffers
- 6-6 P. van Stee met mej. R. Hamstra

Geboren:

- 1-5 Julio, zoon van de heer en mevr. Ocaña-Gomez
- 10-5 Pleun, zoon van de heer en mevr. Bekkema-de Vroed
- 15-5 Simon Hendrik, zoon van de heer en mevr. Haksteeg-den Hollander
- 17-5 Clasina, dochter van de heer en mevr. Hebels-van Wingerden
- 29-5 Rafael Miguel, zoon van de heer en mevr. Leal-Plaza
- 31-5 Maria Dolores, dochter van de heer en mevr. Revueltas-Sanchez
- 2-6 Encarnación, dochter van de heer en mevr. Sanchez-Perez
- 4-6 Fernando, zoon van de heer en mevr. Andujar-Alonso.
- 8-6 Geert, zoon van de heer en mevr. Eiting-van Beveren

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

